

06/07/2013 - 17/08/2013
If you will it, it is not a dream

Annet Gelink Gallery presenteert met trots een zomer tentoonstelling met werk van Yael Bartana, Alicia Framis, Ryan Gander, Meiro Koizumi, Erik van Lieshout, David Maljkovic, Wilfredo Prieto en Glenn Sorensen. De tentoonstelling *If you will it, it is not a dream* – vernoemd naar het neonwerk van Bartana – viert de kracht van de menselijke geest; ons idealisme, ons vermogen om te dromen, om ons te verbeelden en om alternatieve werelden voor te stellen. De werken in de tentoonstelling - of het nu politieke utopieën (Yael Bartana's Jewish Renaissance Movement in Polen), fictieve verre bestemmingen (Alicia Framis' *Departures*) of meer abstract werk zoals Ryan Gander's *Remorse in Black and Black* betreft – doen denken aan het toeval, onvertelde verhalen en parallelle universums – ze brengen onze verbeelding op gang.

Bij binnenkomst in de galerie ziet men Glenn Sorensen's *Songbird* en Wilfredo Prieto's *Hero*. Het werk *Songbird* verhult meer dan het toont, ondanks de precieze aandacht voor detail. Het schilderij ademt een atmosfeer van kalmte, dat voorkomt dat de kijker ondubbelzinnige conclusies kan trekken. Voor het werk staat een lege, verticale vitrine met een lengte van een gemiddelde man, Wilfredo Prieto's *Hero*. Als we voor het werk staan, maakt onze eigen reflectie ons tot het tentoongestelde object – vragend of we wellicht zelf potentie hebben als helden. Tegelijkertijd laat het werk ook de neiging van de maatschappij zien om te koop te lopen met haar helden – een terugkerend thema in populaire strips als Spiderman.

Op de achterwand van de galerie toont Erik van Lieshout zijn grootschalige werk *Mother in Africa*, een tekening van zijn moeders leven als maatschappelijk werker in Afrika, waar ze de handen en voeten masseert van Afrikaanse vrouwen. De tekening is uitgevoerd in grove zwarte lijnen en toont scènes die ook deel zijn van Van Lieshout's film *Ego*, momenteel te zien op de biënnale van Venetië. In *Ego* filmt de kunstenaar zijn familie, die allen maatschappelijk werk doen. Hij concentreert zich op de vraag waarom mensen iets voor elkaar willen betekenen en onderzoekt het idealisme wat hiermee verbonden is.

In haar *Shrines* triptiek verwijst Yael Bartana naar de pioniers Sigmund Freud en Theodor Herzl, die in verschillende benaderingen zochten naar verlossing voor het individu en het collectief. Ze heeft ze tot spirituele goden van de Jewish Renaissance Movement in Polen uitgeroepen, dat ze in 2007 initieerde. Interessant is dat de stichter van de moderne psychoanalyse en de visionair voor een staat voor Joden slechts enkele huizen van elkaar verwijderd woonden op de Berggasse in Wenen, maar desondanks kruisten hun paden elkaar nooit.

Met Alicia Framis' *Departures* waant de bezoeker zich in een vertrekhal. Maar in plaats van de reguliere vluchten, kan men er vliegen naar Airhaven, Metropolis, Cloud City of Shangri-La. Framis' werk haalt een breed scala van zowel utopische als dystopische bestemmingen aan, die ze verzameld heeft uit romans, stripboeken, films en de architectuurgeschiedenis. *Departures* presenteert een overvloed aan parallelle werkelijkheden, waardoor het werk ons laat nadenken over het heden waarin we onszelf bevinden.

De tentoonstelling loopt door in **de Bakery**, die voor de gelegenheid veranderd is in een black box waar mensen Meiro Koizumi's *Double Projection* (2013) kunnen bekijken. Koizumi's werk handelt om de kracht en de complexiteit van de mens. We zien de protagonist, een oude Japanse man overmand door schuldgevoelens, worstelen met zijn traumatische verleden. Er is een spanning aan het werk tussen de manier waarop de man zijn persoonlijke herinneringen ophaalt en hoe hij hierin gedirigeerd wordt door Meiro Koizumi. Deze spanning creëert een intrigerende grens tussen feit en fictie.

In een tentoonstelling waar zwart en wit overheersen, is er overal kleur.